

متن قطعنامه ۱۸۶۰ شورای امنیت

پس از آغاز تهاجم ارتش رژیم صهیونیستی به نوارغزه، تلاشهای دیپلماتیک در سطح جامعه بین‌الملل به منظور پایان بخشیدن به این تهاجم آغاز شد. در همین راستا، کشورهای نظیر لیبی و انگلیس، با طرح قطعنامه‌های پیشنهادی خود درصدد پایان بخشیدن به این بحران برآمدند. قطعنامه پیشنهادی لیبی به دلیل انتقاد از اسرائیل از سوی شورای امنیت مورد پذیرش واقع نشد. پس از آن، قطعنامه پیشنهادی انگلیس به شماره سند (S/2009/23) مبنای تدوین قطعنامه رسمی ۱۸۶۰ شورای امنیت شد. متن این قطعنامه که در جلسه ۶ هزار و شصت و سوم شورای امنیت در ۸ ژانویه ۲۰۰۹ با رأی مثبت و یک رأی ممتنع (آمریکا) تصویب شد، به شرح زیر است:

- با یادآوری تمامی قطعنامه‌های مربوطه شامل ۲۴۲ (۱۹۶۷)، ۳۳۸ (۱۹۷۳)، ۳۹۷ (۲۰۰۲)، ۱۵۱۵ (۲۰۰۳) و ۱۸۵۰ (۲۰۰۸)

- با تأکید بر این مسئله که نوارغزه تابع مناطق اشغالی ۱۹۶۷ بوده و بخشی از دولت فلسطین

است،

- ضمن توجه ویژه به اهمیت امنیت و رفاه تمامی غیرنظامیان،

- با اظهار نگرانی عمیق از گسترش آشوب و وخیم شدن اوضاع به ویژه وارد آمدن خسارات

سنگین به غیرنظامیان از زمانی که از ادامه دوره آرامش امتدع شد.

- با اعلام نگرانی از وقوع بحران انسانی در غزه.

- ضمن تضمین تداوم کمکها به غزه و مشخص شدن وضعیت گذرگاهها،

- با توجه به اینکه راه حل پایدار برای تمام درگیریها تنها از طریق روشهای صلح آمیز قابل دستیابی است،

- با تأکید مجدد بر حقوق تمامی دولتها در منطقه برای زندگی در صلح و امنیت و شناسایی بین‌المللی مرزها؛

۱) شورای امنیت بر لزوم درخواست برای آتش بس فوری، پایدار و مورد احترام طرفین که به خروج کامل ارتش اسرائیل از غزه ختم شود تأکید می‌کند.

۲) شورای امنیت خواستار تهیه و توزیع بدون مانع کمکهای بشردوستانه در سراسر نوارغزه از جمله غذا، سوخت و خدمات پزشکی است.

۳) شورای امنیت از ابتکارهایی که هدف آن ایجاد آرامش و گشایش کریدور انسانی یا مکانیزم‌های دیگر برای توزیع مداوم کمکهای بشردوستانه باشد، استقبال می‌کند.

۴) شورای امنیت از کشورهای عضو می‌خواهد، از فعالیتهای بین‌المللی که برای کاستن از وخامت شرایط اقتصادی و انسانی در نوارغزه انجام می‌شوند از جمله، مشارکت بیشتر با آنروا و کمیته‌هایی که برای موارد ویژه تشکیل شده‌اند، حمایت لازم را به عمل آورند.

۵) شورای امنیت همه خشونت‌ها و خصومت‌هایی که علیه غیرنظامیان روا داشته می‌شود و همچنین هرگونه فعالیتهای تروریستی را محکوم می‌کند.

۶) شورای امنیت از کشورهای عضو سازمان ملل می‌خواهد تلاش‌های خود را در جهت ارائه ترتیبات و تضمین‌های لازم در نوارغزه به منظور حفظ آتش‌بس و آرامش پایدار از جمله ممانعت از قاچاق غیرقانونی تسلیحات و تضمین بازگشایی پایدار گذرگاه‌های مرزی براساس توافقنامه ۲۰۰۵ موسوم به جابه‌جایی و دسترسی توسط تشکیلات خودگردان، تشدید کنند و در این رابطه از ابتکار عمل مصر و دیگر تلاش‌های منطقه‌ای و بین‌المللی که در حال اجرا است، استقبال می‌کند.

۷) شورای امنیت اقدامات منجر به آشتی گروه‌های فلسطینی از جمله، حمایت از تلاشهای میانجیگرانه مصر و کشورهای عضو اتحادیه عرب آنگونه که در قطعنامه ۲۶ نوامبر ۲۰۰۸ مطرح شد و هم راستا با قطعنامه ۱۸۵۰ (۲۰۰۸) شورای امنیت و دیگر قطعنامه‌های مرتبط می‌باشد، را ترغیب و تشویق می‌کند.

- ۸) شورای امنیت خواستار تلاش‌های جدید و سریع از سوی طرفین درگیر و جامعه بین‌الملل در جهت دستیابی به صلحی جامع براساس دیدگاه ایجاد منطقه‌ای که ۲ کشور دموکراتیک اسرائیلی و فلسطینی در کنار هم در آرامش و درون مرزهای به رسمیت شناخته شده ایمن زندگی کنند، است و همان‌طور که در قطعنامه ۱۸۵۰ نیز آمده است، بار دیگر اهمیت ابتکار صلح عربی را یادآور می‌شود.
- ۹) شورای امنیت از ملاحظات گروه چهارجانبه در مشورت با طرف‌ها و برگزاری نشست‌های بین‌المللی در مسکو (۲۰۰۹) استقبال می‌کند.
- ۱۰) شورای امنیت رسیدگی به این موضوع را همچنان در دستور کار خود دارد.

۱- متن این سند از منبع زیر استخراج و ترجمه شده است:

<http://daccessdds.un.org/doc/UNDOC/GEN/N09/204/32/PDF/NO920432.Pdf?OpenElement>

متن کامل قطعنامه ۱۸۵۰ شورای امنیت

خلاصه جلسه بررسی قطعنامه ۱۸۵۰

در این جلسه که با حضور بان کی مون دبیر کل سازمان ملل متحد، کاندولیزا رایس وزیر امور خارجه آمریکا، سرگئی لاوروف وزیر امور خارجه فدراسیون روسیه، دیوید میلیند وزیر امور خارجه انگلیس، ایووساناندر نخست‌وزیر کرواسی و نماینده‌های چین، فرانسه، لیبی، ویتنام، آفریقای جنوبی، کاستاریکا، بوریکنافاسو، اندونزی، پاناما، بلژیک و ایتالیا برگزار شد، به تأثیرگذار بودن تلاش‌های گروه ۴ جانبه، طرح ابتکاری اعراب، کنفرانس آنابولیس و مذاکرات دوجانبه (اسرائیل و فلسطین) اشاره و از آنها قدردانی شد. همچنین از تمامی کشورهای جهان، سازمان‌های بین‌المللی و بویژه کشورهای منطقه خواسته شد که در مسیر تحقق صلح میان دو طرف متخاصم، از هیچ تلاشی چه مستقیم و چه غیرمستقیم فروگذار نکنند و بر لزوم همزیستی و احترام و اعتماد متقابل میان طرفین، تأکید و بر استمرار مذاکرات و فرایند صلح پافشاری شد.

بان کی مون و رایس در سخنانشان بر لزوم تداوم روند مذاکرات آنابولیس و تکیه بر آن و لاوروف بر لزوم اجرای کامل مفاد طرح صلح «نقشه راه» تأکید بسیار کردند.

متن قطعنامه

قطعنامه ۱۸۵۰ در نشست ۶ هزار و چهل و پنجم شورای امنیت در ۱۶ دسامبر ۲۰۰۸ با ۱۴ رأی مثبت و یک رأی ممتنع (لیبی) پس از اشاره به موارد زیر، صادر شد:

- مرور دوباره قطعنامه‌های مربوطه قبلی، نظیر قطعنامه ۲۴۴، ۳۳۸، ۱۳۹۷، ۱۵۱۵ و در چارچوب ارائه شده در مادرید.

- تأکید و تصریح بر این نکته که باید مناطقی که به عنوان ۲ دولت دمکراتیک در کنار هم با مرزهای امن و به رسمیت شناخته شده، معین شود.

- از مباحث ۹ نوامبر ۲۰۰۸ کمیته چهارجانبه و مباحث نوامبر ۲۰۰۷ کمیته مشترک تفاهم اسراییل - فلسطین در کنفرانس آنابولیس مبنی بر لزوم اجرای قطعی «نقشه راه» برای تحقق راه حل ۲ دولتی جهت پایان دادن به مناقشه اسراییل - فلسطین، قدردانی می‌شود.

- به صلح پایدار که فقط بر پایه تعهد بردبارانه طرفین مبنی بر به رسمیت شناختن یکدیگر، دوری از خشونت و دشمنی، تحریک و دسیسه، کشتار و ایجاد راه‌حل دو دولتی استوار و پیرو توافقنامه‌های پیشین است، توجه می‌شود.

- به اهمیت طرح ابتکاری صلح اعراب در سال ۲۰۰۲، توجه می‌شود.
- از تلاش مستمر کمیته چهارجانبه برای کمک به طرفین که به دنبال صلح پایدار و عادلانه در خاورمیانه‌اند، حمایت می‌شود.
- بدین وسیله شورای امنیت سازمان ملل متحد:
- ۱- حمایت خود از نشست آنابولیس (در ۲۷ نوامبر ۲۰۰۷) و تعهد خود به استمرار مذاکرات دو طرفه را اعلام می‌دارد.
- ۲- از توافقات طرفین در مورد فرایند مذاکرات دو طرفه و تلاشهای آنها برای دستیابی به توافقنامه صلح که قادر به حل تمامی اختلافات در مورد موضوعات اصلی باشد و نتایج نشست آنابولیس را تأیید کند، حمایت می‌کند.
- ۳- از ۲ طرف می‌خواهد به وظایف خود طبق طرح «نقشه راه» همان طور که در نشست آنابولیس بدان متعهد شدند عمل کرده و از هر اقدامی که می‌تواند اعتماد متقابل طرفین و نتیجه مذاکرات را خدشه دار کند، خودداری کند.
- ۴- از تمامی دولت‌ها و سازمان‌های بین‌المللی می‌خواهد به ایجاد جو مناسب برای مذاکرات کمک کرده و از طرح تشکیل دولت فلسطینی براساس «نقشه راه» و طرح ابتکاری صلح اعراب، حمایت کنند. همچنین به تعهدات سازمان آزادیبخش فلسطین که در جهت بهبود اوضاع اقتصادی فلسطین تلاش می‌کند، احترام بگذارند و در تأمین حداکثر منابع اقتصادی برای تشکیلات خودگردان و اجرای برنامه‌های لازم برای استقلال فلسطین، نهایت همکاری و تلاش خود را مبذول دارند.
- ۵- خواستار تشدید تلاشهای دیپلماتیک به موازات پیشرفت احترام متقابل به فرایند صلح و همزیستی صلح‌آمیز میان همه دولت‌های منطقه، برای دستیابی به صلح نهایی و قطعی است.
- ۶- از توجه «کمیته چهارجانبه» برای رایزنی و مشورت با طرفین (اسرائیل و فلسطین) در نشست بین‌المللی ۲۰۰۹ مسکو، قدردانی می‌کند.
- ۷- تصمیم دارد همچنان بررسی مسائل را در دستور کار خود داشته باشد.

۱- متن قطعنامه از این منبع ترجمه شده است.

<http://daccessdds.un.org/doc/UNDOC/GEN/N08/653/59/PDF/No865359.pdf?openElement>

متن توافقنامه آمریکا و اسرائیل برای ممانعت از ورود سلاح به نوارغزه

مقدمه

پس از آنکه رژیم صهیونیستی با تهاجم گسترده به نوارغزه، نتوانست جنبش حماس را نابود کند، زیبایی لیونی و کاندولیزا رایس وزرای امور خارجه وقت این رژیم و آمریکا در دوره جنگ ۲۲ روزه نوارغزه، توافقنامه‌ای برای جلوگیری از قاچاق سلاح به نوارغزه در شانزدهم ژانویه ۲۰۰۹ امضاء کردند. این توافقنامه از ۲ قسمت تشکیل شده است؛ بخش اول یادآوری چندین نکته کلی است و در بخش دوم طرفین در ۷ بند به تفاهاتی دست یافتند. متن این توافقنامه به شرح زیر است:

با یادآوری این نکته که:

- آمریکا نسبت به امنیت اسرائیل (بویژه در مرزها) و تقویت آن برای دفاع از خود در مقابل تهدیدات محتمل الوقوع متعهد است.
- ۲ طرف بار دیگر تأثیر بسزای تعهدات فی مابین بر امنیت و همکاریهای اطلاعاتی- نظامی و مذاکرات استراتژیک خود و حمایت آمریکا از اسرائیل را تصدیق می‌کنند.
- تلاشهای مبارک- رئیس جمهور مصر- بویژه در زمینه تضمین امنیت مرز غزه، ضریب اطمینان پایان جنگ غزه را بالا برده است.
- هرگونه عملی در هر جا، از هر نوع و از طرف هر کسی که نشانه تروریسم باشد و با هر انگیزه‌ای بر ضد اسرائیل، قاطعانه محکوم می‌شود.
- سرکوب تروریسم بین‌المللی که شامل منع تولید سلاح برای سازمانهای تروریستی است، جزء لاینفک و اصلی حفظ امنیت و صلح بین‌المللی است.
- تدارک سلاح و استفاده از آن توسط تروریست‌ها علیه اسرائیل، دلیل اصلی درگیریهای اخیر {جنگ نوارغزه} است.
- تهدیدات اصلی علیه اسرائیل در غزه، قاچاق سلاح، بالا رفتن توان تروریست‌ها و افزایش تسلیحات آنهاست.

- اسرائیل مانند تمامی ملل، حق دفاع از خود را دارد که شامل دفاع از خود در مقابل تروریسم با صورت دادن اقدامات مقتضی است.
- با تمسک به تلاشهای دوجانبه، منطقه‌ای و چندجانبه می‌توان از تدارک سلاح برای سازمانهای تروریستی بویژه حماس و امثال آن جلوگیری کرد.
- اتمام دشمنی‌ها، فقط به ممانعت یا عدم ممانعت ز قاچاق و تولید سلاح در غزه برای حماس و دیگر سازمانهای تروریستی که به عنوان پایگاه حمله به اسرائیل مطرح است، بستگی دارد.
- مبارزه با تولید و قاچاق سلاح در غزه نیازمند تلاش‌های چندجانبه و بین‌المللی اعم از تلاشهای مستقل یا گروهی است.
- از ارائه کمک‌های انساندوستانه به مردم غزه البته در سایه حفظ امنیت برای اسرائیل، ممانعت به عمل نمی‌آید.
- تلاش می‌شود با همکاری سران کشورهای دوست، در اجرای قطعنامه‌های شورای امنیت سازمان ملل بر ضد تروریسم در رابطه با فعالیت‌های تروریستی در غزه کوتاهی نشود.
- در این توافقنامه، تفاهات زیر حاصل شد:
- ۱- طرفین با مساعدت دوستان خود و با حرکت به موازات جامعه جهانی باید سعی خود را در جلوگیری از تولید سلاح و مواد منفجره برای سازمانهای تروریستی همچون حماس بکار گیرند.
  - ۲- آمریکا با همکاری دوستان خود در منطقه و ناتو و با ابداع طرحهای ابتکاری، توجه خود را بر مسئله تولید سلاح و انتقال آن به حماس و دیگر سازمانهای تروریستی از طریق دریای مدیترانه، خلیج عدن، دریای سرخ و شرق آفریقا متمرکز می‌کند. برای تحقق بند ۲، انجام اقدامات ذیل لازم است:
    - الف) کشورهای منطقه می‌توانند با کنترل تردها کاملاً مانع انتقال و قاچاق سلاح شوند. در این زمینه، پایگاه نظامی آمریکا در اروپا، آفریقا و خاورمیانه و یگان نیروهای عملیاتی ویژه می‌توانند همکاریهای بسیاری را ارائه دهند.
    - ب) همکاریهای اطلاعاتی نهادهای بین‌المللی و نیروهای دریایی متحد جهت یافتن منابع قاچاق سلاح بیشتر شود.
    - ج) تحریمهای بین‌المللی و مکانیزم‌های جلوگیری از نفوذ کشورهایی مثل ایران در غزه و تأمین سلاح توسط آن، اعمال شود.

- ۳- آمریکا و اسرائیل برای یافتن منبع تولید و انتقال سلاح موظفند در زمینه تبادل اطلاعات، همکاری پیوسته و متقابلی را با هم داشته باشند.
- ۴- آمریکا موظف به همکاری قانونی و فنی در زمینه حفظ امنیت منطقه ای برای اسرائیل با مستقر کردن نیروهای امنیتی در جهت کنترل قاچاق سلاح است.
- ۵- آمریکا با همکاری و مشورت دوستان منطقه‌ای خود، زمینه را برای بسط برنامه‌های مساعدت در جهت استخدام افرادی که قبلاً در قاچاق اسلحه دست داشته‌اند فراهم کند تا بدین وسیله قاچاق اسلحه را کنار گذاشته و به کار در سازمانهای دولتی مشغول شوند.
- ۶- طرفین وظیفه دارند مکانیزمی را در جهت همکاری اطلاعاتی و نظامی دو طرف تا تحقق کامل سند تفاهم، برقرار کنند تا جایی که در آینده بتوان شاهد گروه مشترک ضد تروریسم آمریکا- اسرائیل، جلسات سالانه نظامی و گروه مشترک نظامی - سیاسی آمریکا و اسرائیل بود.
- ۷- سند تفاهم تعهدات سیاسی میان طرفین، موضوع اصلی قوانین و وظایف آنها خواهد شد، تا بدین وسیله شرایط بودجه گذاری و تقسیم وظایف برای جمع آوری اطلاعات در مورد قاچاق سلاح و تروریسم تسهیل شود.
- لازم به یادآوری است که روزنامه جروزالیم پست (۲۰۰۹/۳/۱۴) نیز از توافق آمریکا، کانادا و ۷ کشور اروپایی در مورد اجرای طرح مشترک مبارزه با قاچاق تسلیحات در غزه خبر داد. به گفته یک مقام انگلیسی، طی نشست‌هایی که در لندن برگزار شد، آمریکا، کانادا، انگلیس، دانمارک، فرانسه، آلمان، ایتالیا، هلند و نروژ توافق کردند که تمامی تلاش خود را برای جلوگیری از ورود تسلیحات به نوار غزه انجام دهند. این توافق به صورت یک طرح کاری ارائه شد و به امضای نمایندگان کشورهای مذکور در نشست لندن رسید.

۱- این سند از منبع زیر استخراج و ترجمه شده است: